

**BENZILE
DESENATE**

**VIATA
LUI**

Nate

CU
MINE!

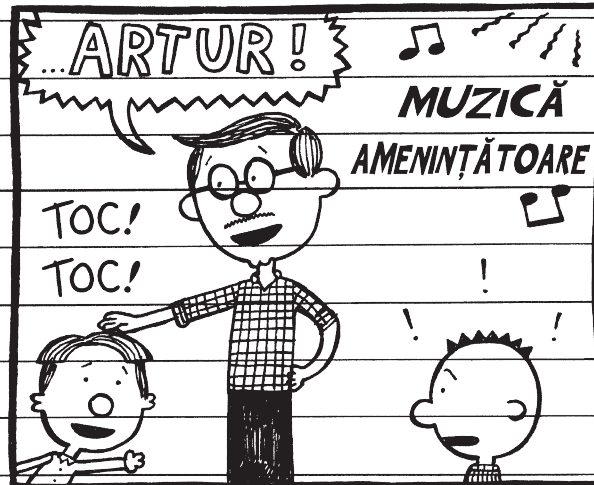

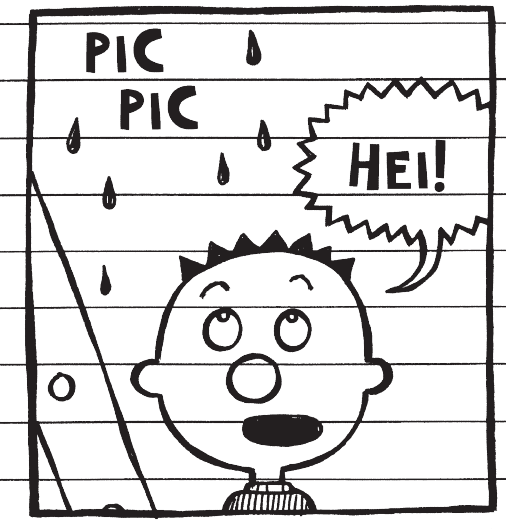
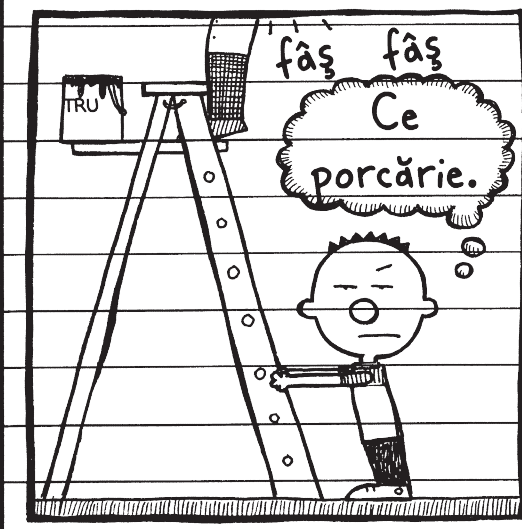
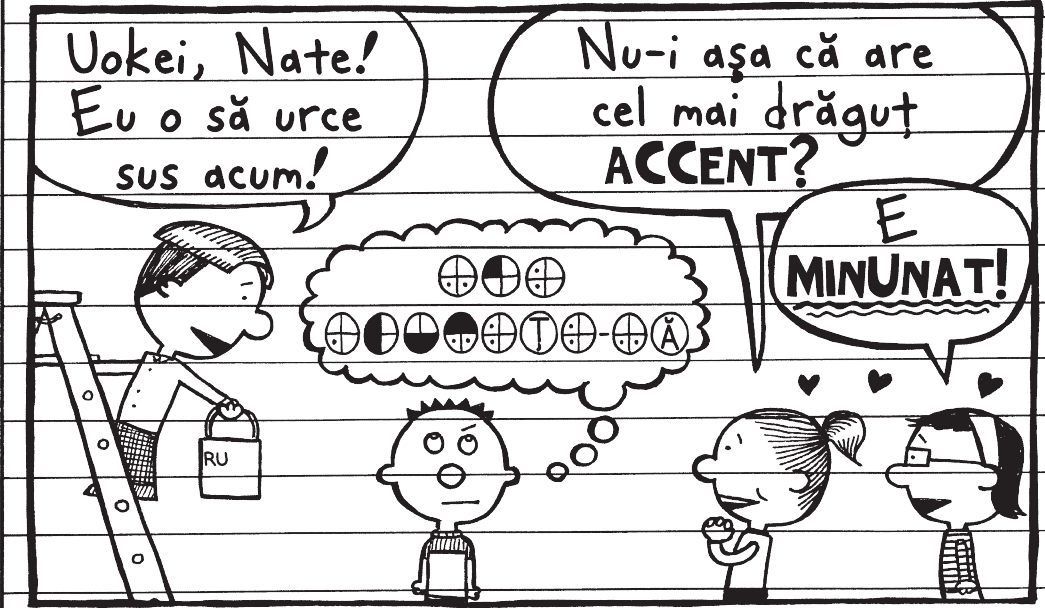
DRAME reale!

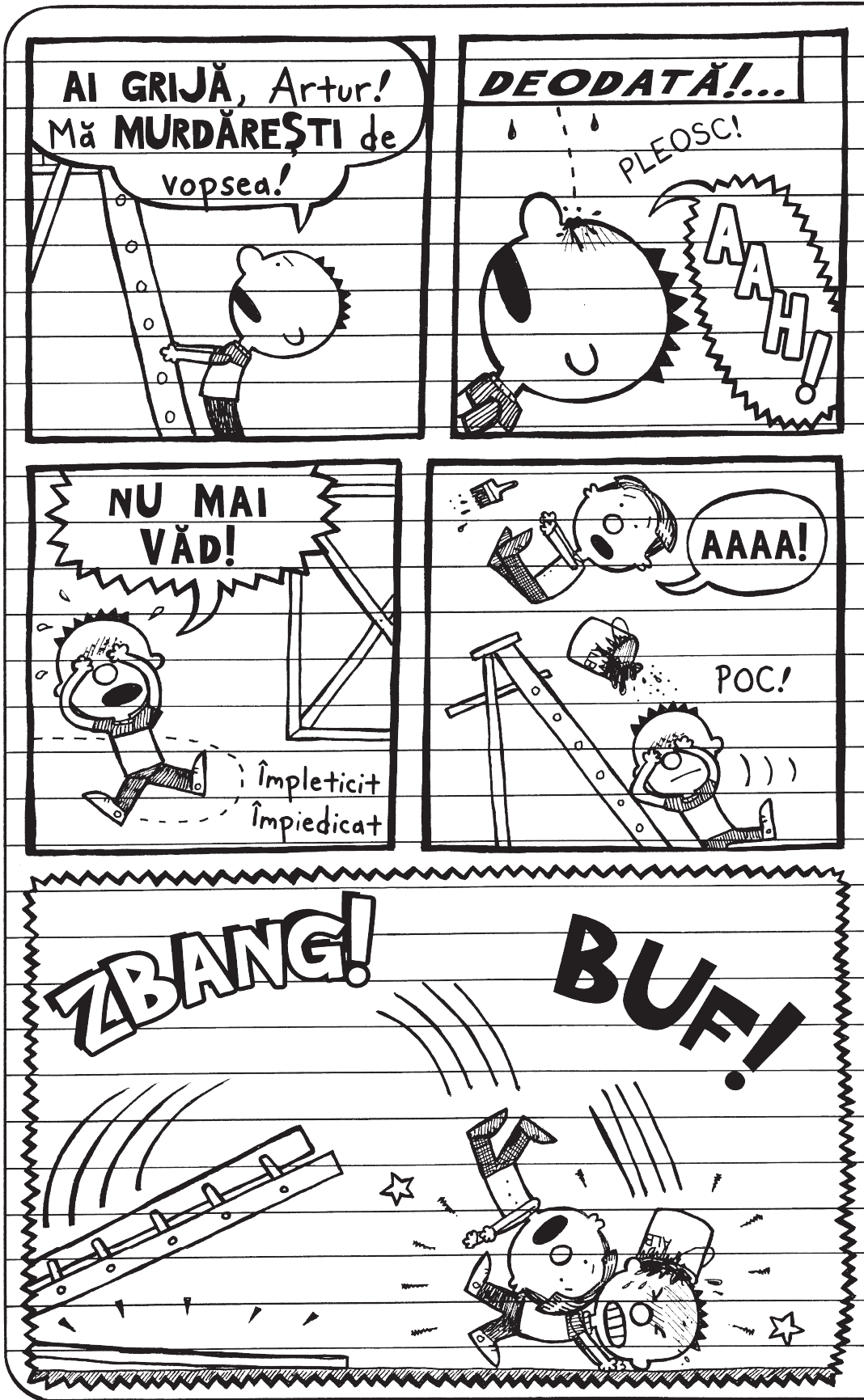
SUSPANS maxim!

⊕		A
⊕	Totul a-nceput ieri după ore...	B
⊕	Domnul Rosa → 	C
⊕		D
⊕		E
⊕		F
⊕		G
⊕		H
⊕		I
⊕		J
⊕	Adun câțiva elevi care să picteze DECORURILE pentru piesa de teatru!	K
⊕		L
⊕		M
⊕		N
⊕	Ne ajuti?	O
⊕		P
⊕		Q
⊕		R
⊕	Urmea-ză-mă! Firește, domnul Rosa m-a ales pentru talentul meu la pictură!	S
⊕		T
⊕		U
⊕		V
⊕		W
⊕		X
⊕		Y
⊕		Z

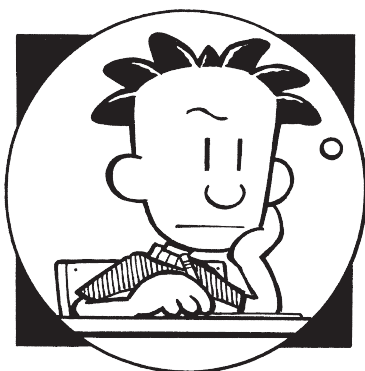
↪ (Notă: Nu pierdeți acest cod secret!) ↩

E adevărat: chiar câștigă MEREU. Haideți să recunoaștem, lui Artur îi merg toate din plin. E prietenos, e deștept, e bun la toate. Toți profii îl plac, la fel și copiii. Până și eu îl plac, iar eu nici măcar nu-l suport.

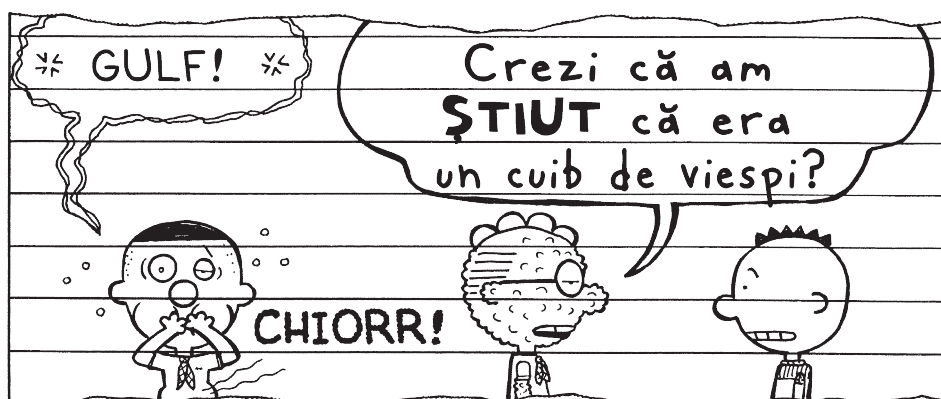

E ATÂT DE
NESUFERIT!

Vreți să vă mai spun ce altceva mă enervează? Din cauza detenției – care, să fim

înțeleși, a fost din vina lui Artur – o să întârzi la întâlnirea cercetașilor.

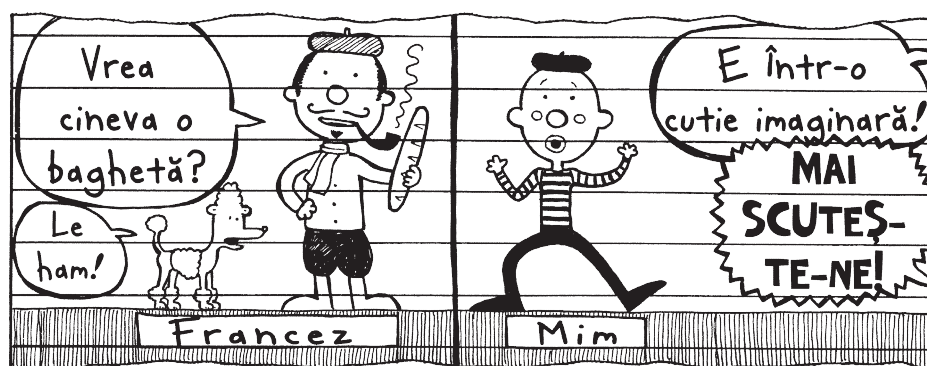
Da. Sunt cercetaș. La început n-am vrut să am nimic de-a face cu cercetașia, pentru că din fiecare excursie de-a Cercetașilor Temerari, Francis și Teddy se întorceau cu toxiinfecție alimentară. Sau mai rău.

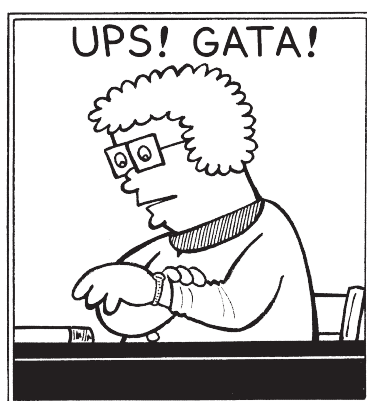
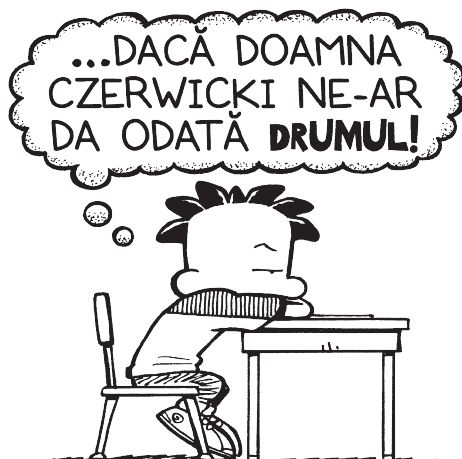
Dar până la urmă m-au convins să încerc. E mai puțin penibil decât mi-am imaginat. Sunt câteva chestii cam jalnice, dar sunt compensate de părțile bune. Cum ar fi uniforma. Care-i de nota zece.

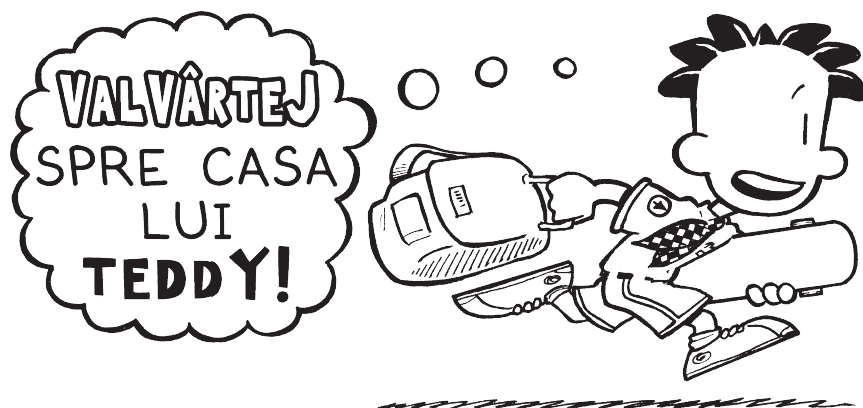
Până și bereta e super. Ca să fiu sincer, înainte să mă înscriu la cercetași aveam impresia că doar francezii și mimii poartă berete.

Oricum, întâlnirea aia nesuferită a început deja. Poate mai prind partea a doua. POATE!...

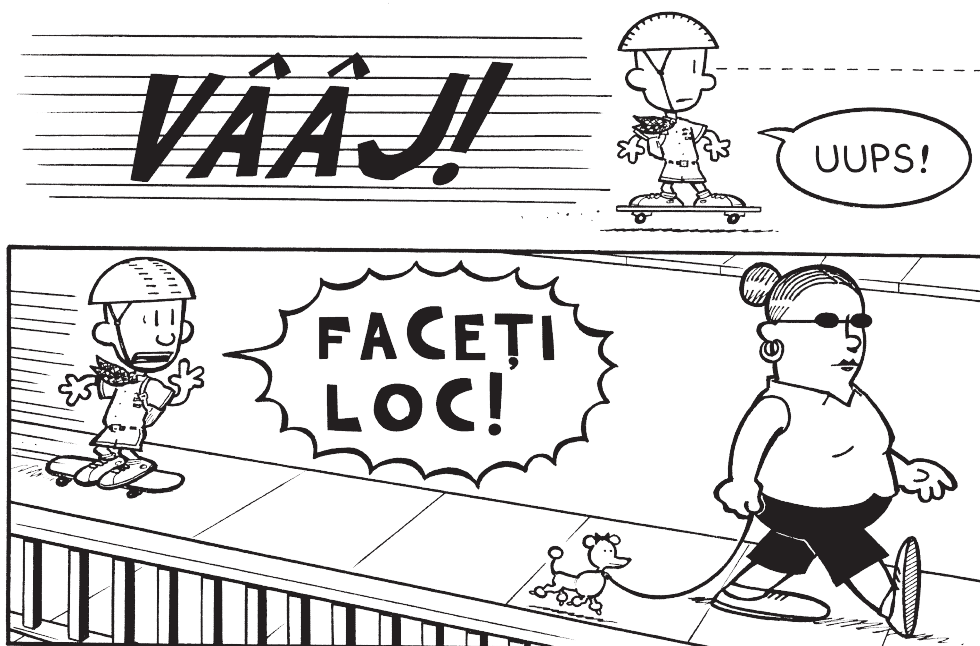
DA! Țâșnesc de pe scaun, alerg pe hol spre dulapul meu, îmi înșfac uniforma și o tulesc la baie să mă schimb. Peste treizeci de secunde...

Tatăl lui Teddy e liderul grupului, deci întâlnirile au loc la el acasă. E un drum de cincisprezece minute...

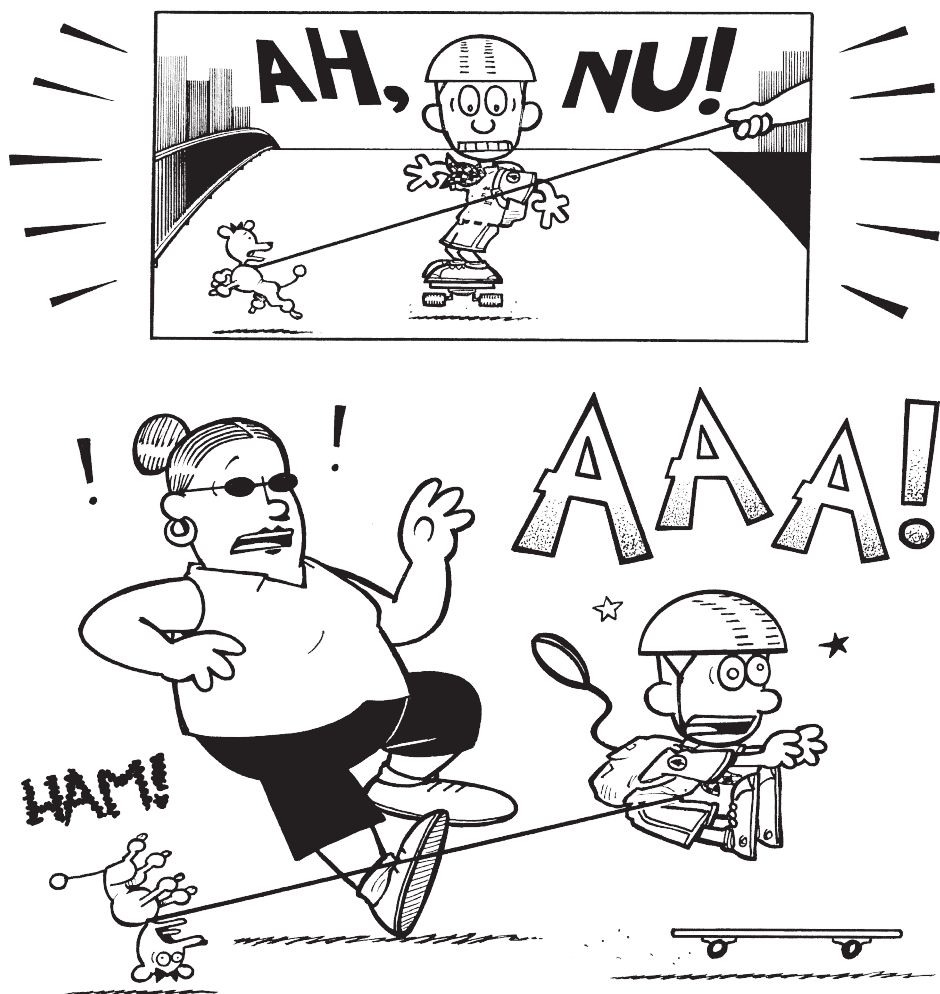

Îmi leg casca și pornesc. Gonesc pe Bulevardul Heywood, o iau la stânga pe strada Pepper și apoi pe podul peste pârâul Beard – care nu-i tocmai un pârâu. E mai degrabă o combinație între mlaștină și groapă de gunoi.

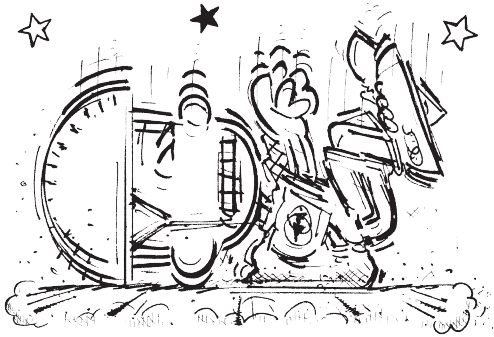

În fața mea e o doamnă care-și plimbă câinele. Poate e cam mult spus „câine“. E o jucărie de pudel care arată de parcă cineva a lipit ghemotoace de vată pe o nevăstuică. Dacă tot vrei un câine care să arate așa, nu mai bine îți iei o PISICĂ?

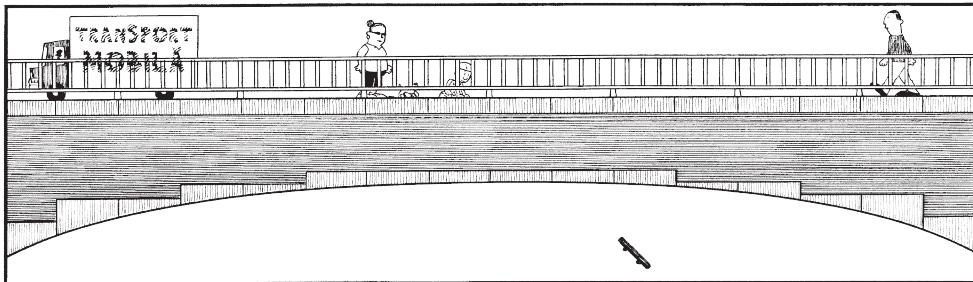
Când mă aude venind, femeia se ferește pășind spre stânga. Câinele însă o ia în cealaltă direcție. Nu apuc să încetinesc, iar lesa-capcană e întinsă perpendicular pe trotuar și eu mă îndrept fix spre ea.

BUUF!

În cădere mă răsucesc cumva și aterizez pe rucsac. Asta-i vestea cea bună. Vestea proastă e că skateboardul meu nu s-a oprit. A trecut ca săgeata pe sub parapetul podului, a plonjat în pârâu...

...și s-a scufundat în apele soioase. Adio, skateboard!

FLEOȘC!

